

De ti punkter omfatter retten til selv at træffe valg på en række områder, som jeg i virkeligheden tror de fleste af os er enige i. Jeg har svært ved at forestille mig, at der er nogen, der tænker: Nej, livskvalitet og selvbestemmelse betyder ikke noget for mig, når jeg bliver gammel. Det virker ret usandsynligt, og jeg tror faktisk, at retten til at bestemme er noget, vi mere eller mindre kan blive enige om alle sammen. Bare fordi man er blevet ældre og måske blevet afhængig af offentlig hjælp, er det ikke ensbetydende med, at man ikke skal lyttes til, at man ikke skal have indflydelse på de beslutninger, der skal hjælpe en med at leve sit liv. Så jeg er derfor meget enig i de værdier, som de ti forslag til ældres rettigheder udtrykker.

Disse bud på centrale rettigheder har for mig at se fat i noget vigtigt, når de peger på, hvad der skal være det grundlæggende for mødet med den ældre. Mennesker er jo ikke ens, blot fordi de er lige gamle. Tværtimod viser erfaring, at særprægene træder tydeligere frem med alderen. Det er derfor vigtigt, at plejen tilrettelægges, så den ældres individuelle behov tilgodeses i størst muligt omfang. Den ældre skal kort sagt være hovedpersonen. Det kræver respekt og valgmuligheder. Kun ved at respektere, at ældre mennesker er lige så forskellige som alle mulige andre med forskellige ressourcer, ønsker og behov, kan vi behandle dem værdigt, og det kræver mere fleksible tilbud om pleje og omsorg af høj kvalitet.

Kl. 16.55

Som sagt er Enhedslistens forslag en genfremsættelse. Forslaget er identisk med det, vi behandlede i Folketinget i efteråret, der er intet nyt fra den kant. Regeringen har derimod taget væsentlige skridt til at udvikle ældreområdet, siden vi sidst behandlede forslaget. Regeringen afsætter yderligere 0,5 mia. kr. årligt til at forbedre plejen og omsorgen for de ældre, og vi har valgt på forhånd at øremærke pengene til en plejhjemsgaranti og til bedre og mere fleksibel hjemmehjælp.

Plejhjemsgarantien skal give de ældre en sikkerhed for, at de kan få tilbudt en plejebolig senest 2 måneder efter, at de er blevet visiteret. Det er en voldsom omvæltning for mange ældre at skulle flytte i en plejebolig. Hvis der skal ske en stor ændring i ens hverdag, er det vigtigt at vide, hvad der skal ske, og hvornår det skal ske. Der er derfor i høj grad behov for den tryghed, der ligger i visheden om, at der maksimalt kan gå 2 måneder, før man får tilbudt en ny bolig. Vi

har også lagt vægt på, at der kommer flere midler til hjemmehjælpsområdet med den klare målsætning, at pengene går til en bedre og en mere fleksibel hjemmehjælp.

Regeringen har altså sat ældreområdet højt på dagsordenen og følger jo dermed linjen fra de seneste år. Vi har haft fokus på rammerne for kommunernes ældrepleje, og det har givet gode resultater i form af bedre retssikkerhed, større gennemsigtighed i forvaltningen og bedre økonomistyring. Der er ingen tvivl om, at styring er nødvendig, rammerne skal være i orden. Men nu er tiden inde til så at sætte yderligere fokus på indholdet af de ydelser, der leveres i ældreplejen.

Så i en vis forstand er jeg enig i Enhedslistens forslag. I hvert fald udtrykker forslaget også et ønske om at fokusere på indholdet i og kvaliteten af ydelserne. Men jeg tror, det kan gøres både bedre og billigere end det, Enhedslisten foreslår.

Det er mit ønske, at blikket rettes mod indholdet i og kvaliteten af den pleje, som vi tilbyder de ældre i eget hjem og i plejebolig, og derfor har jeg iværksat et større projekt om kvalitet i ældreplejen. Den offentlige debat illustrerer, at selv om lovgivningen er overholdt, kan den enkelte ældre godt opleve kvaliteten af hjælpen som dårlig, eksempelvis hvis man først bliver hjulpet ud af sengen op ad formiddagen, fordi vagtplanerne er indrettet efter systemet og ikke ud fra de ældres sovevaner.

Med projektet om kvalitet i ældreplejen vil vi sætte fokus på de ældres egne forventninger og holdninger til kvaliteten af plejen. Vi skal spørge de ældre, hvad de mener er god ældrepleje. For mig er det nemlig vigtigt at holde fast i, at det først og fremmest er de ældre, der selv bedst ved, hvad der er god kvalitet i plejen. Samtidig skal vi have afdækket, hvilke barrierer og muligheder der er i forhold til at fremme kvaliteten i ældreplejen.

Projektet omfatter derfor bl.a. forskning, som skal udføres af Socialforskningsinstituttet, høringer fordelt i landet, metodeudviklingsprojekter i flere kommuner og en omfattende formidling af resultaterne. For at sikre, at vi når rundt om så mange væsentlige problemstillinger som muligt og får belyst kvalitet i ældreplejen fra flest mulige vinkler, er der etableret en følgegruppe til projektet. Følgegruppen er sammensat af en bred skare af organisationer på ældreområdet, herunder Dansk Sygeplejeråd og For-